

Rólunk szól...

2. évfolyam

a 2018/2019-es tanév „termései”

a Szolnok Városi Kollégium

Gyermekváros Utcai Tagintézményében



Készítették: a 6. csoport tanulói „Boldogságóra” keretében



Tartalom

Előszó.....	3. o.
Visszatekintés a tanév eseményeire	4. o.
Költészet és próza	15. o.
Városi, megyei és országos eredményeink	21. o.
Ballagás 2019.	22. o.



Impresszum

A kiadványt szerkesztette: Almási Diána

Felelős szerkesztő: Bekkerné Matécsik Rózsa tagintézmény-vezető

Kiadja: a Szolnok Városi Kollégium Gyermekváros Utcai Tagintézménye
(5000 Szolnok, Gyermekváros u. 1., web: www.kollegium-szolnok.sulinet.hu)

A kiadvány 1/60 másolati példányban készült.

Belső használatra!

2019. május





Előszó

A 2018/2019-es tanév végéhez közeledve, egy kicsit visszapillantva a tanévre, számos emlékezetes eseményt sikerült feleleveníteni a teljesség igénye nélkül.

Ezek a programok, rendezvények hozzájárultak a kollégiumi közösség formálásához, erősítéséhez, vagy egyes diákok tehetségének kibontakoztatásához, fejlesztéséhez, vagy csupán a szabadidő tevékeny eltöltéséhez.

A „Rólunk szól...” kiadvány 2. évfolyamában azok a pillanatképek, alkotások találhatók, melyeket a tanév során közösen éltetek meg, illetve készültek.

Az egyes eseményekről készült rövid beszámolók is társaitok élményei alapján születtek. Folytatni szeretnénk volna a tavalyi évben megkezdett formátumot is, melyben diákok alkotásai kerültek bemutatásra. Így idén is olvashattok irodalmi alkotásokat diáktársaitok tollából.

Ebben a tanévben is szép számmal akadtak olyan kollégisták, akik valamilyen versenyen megméretették magukat, és előkelő helyezést értek el.

Gratulálunk Nekik!

Bízva abban, hogy a tanévet mindenki képességeinek és szorgalmának megfelelően sikeresen fejezi be, szép nyarat, és jó pihenést kívánok a közeledő nyári szünetre!

Rózsa néni





Visszatekintés a tanév eseményeire

Foci bajnokság

Véleményem szerint hasznos és szórakoztató is volt ez a bajnokság. Bár kevés csapat volt, attól még a játékosok hozzáállása miatt élvezhető volt.

A döntő nagyon izgalmas volt, mert úgy nézett ki az elején, hogy kikapunk, de az utolsó másodpercekben szerzete meg egyenlítő gólunkat Jobbágy Sándor csapatkapitányunk, amivel 4-4-re „nyertünk” (mert a csapatmérkőzéseket megnyertük, ezért a döntőbe 1 pontot vittünk magunkkal). A külön díjazott Gólkirály Földi Attila lett, aki vesztésként került ki a döntőből.

Remélem, a következő tanévben is legalább egy ilyen presztizsú bajnokságot rendezünk.

Dancsevics Richárd





Öko-Kollégium I.

Adventi öko-kézműveskedés és teadélután ...és előtte még jött a Téliapó!

„A sok kollégiumi program közül nekem a karácsonyi kézműveskedés volt az egyik kedvencem. Könyvjelzőt készítettünk ajándékba, ez nagyon vidáman telt, jobban összehozta a csoportunk tagjait.”

Szabó Flóra, 6. csoport





Energiatudatos Iskola címet nyertünk



Öko-Kollégium II.

Ha tavasz, akkor Életmód Napok!

A Gyermekváros Utcai Tagintézményben a Fenntarthatósági témahéthez (március 18-22) kapcsolódóan kerültek megszervezésre a hagyományos Életmód Napok programjai.

A diákok javaslatai alapján összeállított programok lehetőséget biztosítottak az aktív tevékenységre, a kreativitásra, ismeret bővítésre, kikapcsolódásra.

A színes és változatos programokkal az egészséges életmódhoz kapcsolódó példaadás, a környezettudatosság terén a figyelemfelhívás volt a célja a rendezvénynek.





Készülnek a zöldségkrémek



Nordic walking-ozók ☺



Készül a zabpelyhes keksz. Szeretettel készült - isteni lett!

Zabpelyhes cookie Glaser konyhájából

hozzávalók / 10 adag

- 200 g vaj
- 180 g cukor
- 1 csomag vaníliás cukor
- 1 csipet só
- 1 db tojás
- 100 g finomliszt
- 250 g zabpely
- 2 tk sütőpor



elkészítés

1. A vajat a kétféle cukorral, sóval, tojással, kézi mixerrel krémesre keverjük, majd hozzákeverjük a zabpelyhellyel és sütőporral elkavart lisztet.
2. A tésztát golyókat formázzunk, enyhén ellapítjuk, és 2 sütőpapírral bélelt sütőlapra helyezzük.
3. Egymás után a 200 fokra előmelegített sütőben kb. 13-15 perc alatt megsütjük. Kivesszük, és hűlni hagyjuk.

A keksz receptje. Végül azért került bele egy kis narancslé és kókuszreszelék is 😊



A Te Szedd! akcióhoz is csatlakoztunk



Előadás a Tiszáról



Rajz és fotópályázat alkotásai





„Úttörő” a 6. csoport!

Boldog iskola - Boldogságórák

2019. szeptemberében vállalkoztunk csoportommal (a 6-os csoporttal) arra, hogy a tagintézményben elsőként tartunk Boldogságórákat.

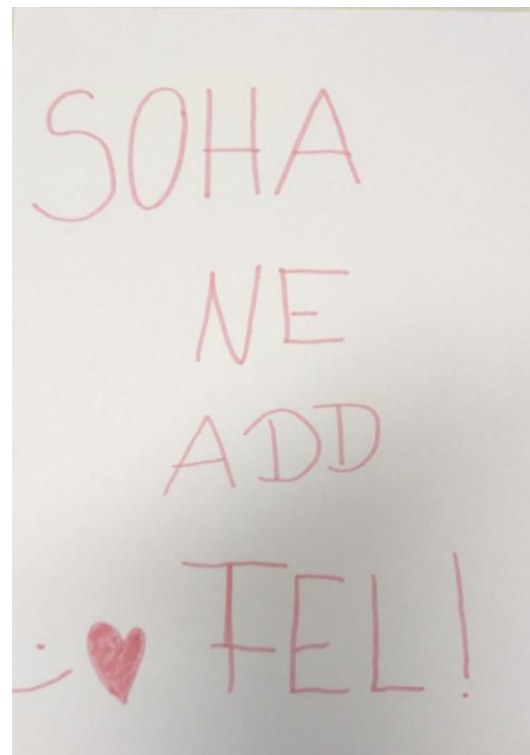
Valószínű, hogy nem sokan tudjátok pontosan, mi is ez.

A Boldogságóra program életre keltője Bagdi Bella énekesnő, fővédnöke prof. Dr. Bagdy Emőke szakpszichológus, pszichoterapeuta, országos szaktekintély. A program 5 éve zajlik már az egész országban, és azóta több száz óvoda, általános iskola és középiskola csatlakozott.

A program célja, hogy a gyermekekben, tanulóiban az egészséges önbizalmat, kreativitást, kitartást, egymásra való odafigyelés képességét erősítse – a Boldogságórák keretében végzett játékos feladatokkal.

A feladatok minden hónapban más-más témakör köré épülnek. A csapatunk többek között a következő témákkal foglalkozott: a hála kifejezése, az optimizmus, jó cselekedetek, egészség, megbocsátás, célok kitűzése. Mi legtöbbször közösen rajzoltunk a feladathoz kapcsolódóan, és kötetlenül beszélgettünk kicsit a témáról. Ezt még mindenki tudta vállalni a fárasztó esti csoportfoglalkozás keretében.☺ Decemberben, karácsonyhoz kapcsolódóan pedig könyvgyűjtést és könyvjelző készítést szerveztünk.

Gyönyörű munkák születtek, nézzetek meg párat:





Célok kitűzése témakörhöz kapcsolódó csoportos munkák:



Almási Diána csoportvezető



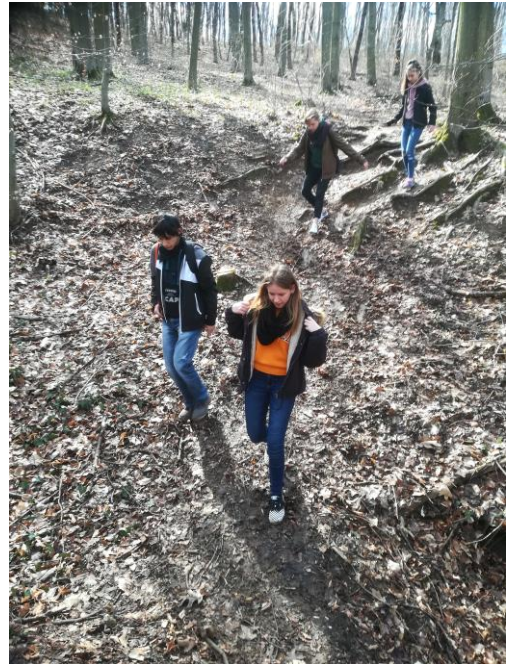
Rendezvények, versenyek, programok... Gazdag év volt!

Ki mit tud?





Teljesítménytúra a Budai-hegyekben



Terep tájfutáson vettünk részt





Vers- és prózamondó versenyen szerepeltünk a Költészet Napja alkalmából



Diákszimpózium

A kollégium számos eseménye közül a diákszimpóziumi előadás érdeklődést kiváltó verseny volt. A kevés jelentkező velős tartalmú esszéket adott le, amelyekben nem kevés munka volt, és mind tanulsággal szolgált. A témamegjelölés az egészség volt, kisebb al-témákra osztva, amelyek sokkal inkább megfoghattak minket pusztán érdeklődés vagy valamilyen indíttatás által.

Részemről egy hajnalba nyúló lázas munkát jelentett ez a feladat, és azt hittem, hogy sosem érek a végére, de visszatekintve, megérte.

Ritka az is, hogy a döntő végén összeültünk, és családi légkörben beszéltük át a választott projekteket, véleményeinket és hozzá kapcsolódó dolgokat. Tényleg szellemileg fárasztó munka, de megéri, már csak a közös beszélgetés hangulatáért is.

Czigány Viktória





... és amikor még van egy kis szabadidő, akkor jöhet a költészet és próza!

Czigány Viktória: A mi hibánk

Az emberek hibája az egész,
Lassan mindent felemészt a penész.

Mi műveltük ezt a világgal,
Amely napjainkban tele van hibával.

Régen virágzott az egész Föld,
Mára már csak néhány helyen zöld.

Kiirtottuk a meseszép erdőket,
Nem hagytunk ott mást, csak porfelhőket.

A gyárok füstje mérgezi a levegőt,
Ami számunkra jelenti az éltetőt.

Ezt nem látják az okos tudósok?
De nem csak hozzájuk szólok!

A világunkat mi tesszük tönkre,
Jaj, mert szükségünk van farönkökre.

Térjen észhez a nemzetiség,
Ebbe fog belehalni az emberiség.

Czigány Viktória: Apámhoz

Fájdalmas volt, de túléltem.
Nehezen, mégis túlléptem.
Mindig emlékszem rád, fogok is,
Azt hiszem, ez a normális.

Pontosan tíz éve mentél el,
Így nélküled nőttek fel.
Pótolni akartak már mások,
De az nem ugyanaz. Ők csak bábok.

Nem tudom, hol vagy, nem érdekel,
Tudom, soha vissza nem érkezel.
Rég nem vagyok már a kislányod,
Többé nem mondhatod, hogy bánod.



Apának ne merd magad nevezni,
Engem nem tudsz már visszaszerezni.
Írántad már csak megvetést érzek,
Emléked miatt sokat vérzek.

Ha valaki kérdi, nincs apám,
Nem maradt másom, csak anyám.
A barátaim jobban szeretnek,
Veled ellentétben, örömet szereznek.

Csak a nevedet tudom, sötét árny vagy,
Régi arcod emléke is elhagy.
Emlékszem, mennyire szerettelek,
De igazából nem ismertelek.

Ezek ellenére, emlékszel rám?
Tudod, mennyit sírt érted a szám?
Miattad vagyok oly pesszimista,
Remélem, te pedig egoista.

Tudod, hogy nézek ki, érdekel?
Valamikor visszaérkezel?
Tudod, milyen vagyok, mennyi idős?
Látod, soha nem leszel számomra hős.



Hernáczki Vivien: 7 perc

Igyekszik összébb húzni a sötét színű kabátot közvetlenül a gomboknál, azaz a pereménél megragadva - a kis festett fakorongokat helyükre csúsztatni már nincs ideje -, miközben hunyorogva törekszik előre a hóval lepett járdán. Nehezen halad, de a szokásosnál így is nagyobb sebességgel. Kétségbeesetten rakja egyik lábát a másik után, ezt rengetegszer megismétli, de bordaketreceben vért pumpáló szerve nem lassít eszeveszett tempójú dobogásán.

Késésben van. A csípős szél érzetére hófehér arcbőre kipirul, ég, kezei remegnek a hőmérséklet, vagy az idegesség hatására. Sietnie kell, még gyorsabban kell szednie a lábait, talán futásra kényszerül az időhiány miatt. Határozott mozdulatokkal bírja újabb és újabb lépésekre elnehezedett és átfagyott lábait, de nem tud megfelelő sebességgel moccanni, lehetetlen.

Elkészik. Bepánikol, fájdalom nyilall közel minden porcikájába, amint előrelendülve szaladni kezd, látását a hóvihar mellett a most érkező könnyei is homályosítják. Ütemesen ropog talpai alatt a pelyhekké szilárdult csapadék, majdnem egyidőben a már szinte fagyos könnyeinek koppanásával a ruházatának legfelső rétegén.

Fáj. Tüdejét szúrja, perzseli az oxigén érkezése, ajkai remegnek, ahogy kilélegzi az elhasznált levegőt, végtagjai sajognak, mintha le akarnának szakadni. Lehetetlen, hiába siet jobban, mint életének eddigi rövid szakaszában bármikor, nem tud időben hazaérni.



Büntetést fog kapni. Lelassít, a mostanra már patakokban folyó sós cseppek viszont ezzel ellentétben gyorsabban szántanak végig orcáján, s hullanak egyenként az álla vonaláról a föld felé. Tekintete üvegesse válik, szorítása erősödik kabátjának szélén, majd elereszti azt. Realizálja a helyzetet, s úgy határoz, hogy most már nincs jelentősége az idő múlásának, így összegombolja a kabátot. Újra lépkedni kezd, ezúttal sokkal lassabban, elvégre már nem szükséges lehetetlen tempót hajszochnia. A szélsőséges időjárás ellenére most egyenletesen halad, a fejében kavargó gondolatok sokkal ijesztőbbek, mint egy éghajlati viszontagság. A tény, miszerint hazaértekor a fegyelmezés egyik legkegyetlenebb eszközét - az erőszakot - fogják alkalmazni rajta kegyetlenül visszataszítóbb és hátborzongatóbb egy nagyobb hóesésnél.

Idegesnek kéne lennie, vagy félelem villanhatna fel vonásain, de nem érzi egyiket sem. Ezek túl egyszerű reakciók lennének, nem fejeznék ki azt a kavalkádot, 'mi felbukkant agya egyik kis zugában, és átterjedt minden porcikájára. Mély rettegés, kegyetlen ölni akarás, a menekülés halvány reménye, a szeretet aprócska, alig látható szikrája tűnik fel elméjében és egyik sem győzedelmeskedik a többi felett. A nagyobb, egyértelműbb emóciókhoz kapcsolódnak a hasonlóan jelentős, de zavarodottabb érzelmek és idegrendszeréből kiindulva végigjárják az ereit, s azokon keresztül izmaiba férkőznek. Ez bonyolultabb, mint egy horrorfilm közben érzett ijedtség, vagy egy számonkérésből, esetleg leszidásból kiinduló feszültség. Gyémánszínű könnyeit nyeldesve karolja át magát, egy külső szemlélő talán azt hiheti, hogy betegség gyötri, talán elmebaj, vagy vírusos fertőzés kínozza. Nem állna messze a kijelentés a valóságtól; ő maga is úgy érzi, teljesen becsavarodik, s teste gyengül, mintha össze akarna rogni az örökkévalóság végéig tartó alvás reményében.

Megpillantja az otthonának nevezett építmény festett falait, a rettegés felemészti az ingereket, lábai remegni kezdenek, fogai össze-összekocognak. Ujjperceit morzsolgatja, észre sem veszi, hogy szinte szétroppantja őket. A kilincsért nyúl, s amint megtapintja a fagyos, hópelyhekkkel borított fémdarabot lehunyja pilláit. Ő maga sem tudja, hogy kihez, de fohászodik, kétségbeesetten könyörög, szánalomért esedezik, természetesen feleslegesen. Nincs, aki meghallja szenvedő szavait, miket némán futtat végig fejében, nincs, aki megmentse, vagy elvigye otthonról, nincs istene, akinek címezhetné hangtalan mondatait. Kattan a zár, amint lenyomja a fogantyút, s belép a házba, amire érkezéséig csend telepedett, de a bejövete pillanatában szertefoszlott. Lesöpri magáról a havat, dobbant kettőt bakancsos lábaival a benti lábtörlőn állva, hogy lábbelijéről is lekerüljenek a pelyhek. Fentről lefele haladva kibújtatja a gombokat eddigi helyükről, majd kihúzza kezeit a kabátból, leengedi hátáról a textilanyagú ruhadarabot és a fogásra akasztja azt. Leereszkedik egyik térdére, hogy a cipőfűzőjével bajlódhasson, s ekkor megpillantja maga mellett a férfialakot, de túl későn reagálnak végtagjai, védőmechanizmusa késik, így oldalába tompa fájdalom furakodik, amint megérzi bordái alatt a szülője lábfejének nyomulását. Oldalra dől a lendület hatására, kezeit elfelejti a padló és saját maga közé emelni, így amikor másodpercek töredéke alatt megszűnik a távolság a szőnyeg és a teste között, válla, s az eddig sértetlen oldala, mibe most könyöke fúródik, megsajdul. - Késtél.

-----vége-----





RÁCZ SÁNDOR: SKIZOFRÉZIA ÉS FILOZÓFIA

Amennyiben a cím tisztáz, de nem dominál, kezdjük a második tagjával, a filozófia szóval. Szóval a filozófia egyik alapja a nézőpont, ami köré épül egy gondolkodásmód. Például sokan elfogadják, hogy minden relatív. Köztük én is, mert a relativitás is lehet relatív. Az előző mondat lényegtelen, hisz szerintem mindenki elismeri, hogy vannak viszonylagos dolgok. Vagy nem? Amennyiben elfogadjuk „a minden relatív” álláspontot, magunknak mondhatunk egy filozófiát, habár ilyen kis mértékben simán mondhatjuk nézőpontnak vagy világnézetnek.

Tehát kedves vagy nem kedves, maradjunk egyszerűen az olvasóknál. Na, olvasók, lehet, kicsit későn szólok, de nem ragaszkodom a címhez. Kizárólag azért raktam bele a filozófia szót az első bekezdésbe, hogy legyen belőle benne valami a szövegben a címből. Végül is, miért is ne? Kit ne érdekelne egy ilyen cím? Akit nem, az nem olvasná el. Összegezve, ha Ön földhöz vagy máshoz ragadt, ne olvassa tovább, mert elég furcsa nézőpontok lesznek benne. Ha máshoz ragadt, ez nem segít megszabadulni tőle, vagy ha nincs ellenére, tanácsot se fog adni. Legalábbis az író szerint nem. Ja, én nem az író vagyok, csak egy szöveg a papíron vagy gépen. Ennek ellenére ő írt... Hagyjuk. Ez bonyolult, és magyarázkodni sincs kedvem. Inkább térjünk a történetre.

Egyszer volt, egyszer nem, most pont nem. Bocsánat, elfelejtettem szólni, ez egy monológ, mégis el szeretném érni, hogy esetleg Ön válaszoljon is. Igaz, hogy nem tudom, mi lesz az, csak feltételezem. Így hát, ha összejön, akkor ez egy dimológ lesz (gondolatmenet: egy ember monológ; két ember dimológ). Nem vagyok benne teljesen biztos. Gépelés → www.wikipedia.com → elnézést kulturálatlanságomért, mint kiderült dialógus/párbeszéd. Benne van akkor a párbeszédben? Jó, ezt megbeszéltük, tehát térjünk a témára, magára az irodalomra. Pontosabban a költőkre, az olvasókra és a szövegre. Előtte felteszek két kérdést: mit jelent a személyiség és mi/ki számít személynek? A személyiség szót hallva egy személyt látok. Nem tudom, ki az, de van hangja, kinézete, szokásai és egyedisége. A személyről pedig a személyiség elemei, amik alkotják. Visszatérve: Önök szerint szokott a költő hangosan beszélni, miközben ír? Lehet, de általában csak gondolatai leföldeléséhez, tehát magával, magában „beszél”. Persze ez nem általános leírásoknál jelenik meg, hanem amikor a lírai én is szerepel. A költő a versben saját magához szól, ennek ellenére a lírai én hozzánk szól vagy mi a költőhöz. Eshetőség az is, hogy a szöveggel beszélünk, mert hozzánk szól vagy megkérdezzük költői kérdésben. Tudjuk, hogy szükségtelen, mégis ahogy a költő, mi is megválaszoljuk magunkba (ha tudjuk). Furcsa nem? Akkor a költői kérdés kinek szól? A költő a saját énjét vetíti ki és ő az, aki kérdez. Magához szól, de a szöveg nekünk. Mi meg magunkhoz. Ezt a költő kihasználja, mert a feltételezett válasszal alkotja, irányítja a szöveget és az elért hatást.

Összegezve mindenki szól valakihez, de senki se egy valós személyhez. Mindenki a belső személy alaktalan és hangszíntelen, mégis van hangja. Mondhatni egy pusztán személyiség. Ez skizofrénia? Az, mert megjelenik egy másik polaritás az agyunkban. De hozzátenném, még mindig nem biztos, mert lehet kedves olvasók, olvasóim, hogy minden relatív. Igaz, mindez alátámasztja az elfojtott személyiségzavart, ennek ellenére ezek a belső gondolatok a személyünket jelentik. Az egész filozófia kérdése. Tehát feltenném a költői kérdést: Önök szerint a szöveg készítője skizofrén-e?

A három csillagos utóirat.

*** Elnézést a szöveg témájával kapcsolatos megtévesztésért.

** Általában akkor válaszolunk a költői kérdésre, ha átéljük a művet.



* Az írók vagy költők benne ragadhatnak a saját történetükben vagy költői/írói szerepükben. Az író a létrehozott karakterével azonosulhat. A költő pedig arra a sorsra juthat, hogy mintává válik és kiveszik a személyisége.

Rácz Sándor: Táská társa

Képzelnének el egy teljesen varázslat nélküli hétköznapot Japánban. Tokyo egyik városrészében, Shinjukuban egy örület nélküli tudós, feltaláló megalkot egy szinte örök életű táskát. Ennek a táskának 1995-ben készült el a prototípusa és már abban az évben elkezdtek gyártani. Nike fekete-fehér és kék színű táská, ami 2000-re már világszerte elterjedt, mert nem túl drága és unisex.

Sajnos nem vezethetek se naplót, se mást, ugyanis se kezem, se lábam. Van helyette zsebem és zipzáram. Ezeket a sorokat egyetlen haverom írja, mert csak őt kérhetem meg, hogy rögzítse le nem túl érdekes történetem. Lehet, kicsit Chucky babásan hangzik, de hozzá hasonlóan én is életre keltem. Ez annyit tesz, hogy meg tudok mozdulni, tudok gondolkodni, érezni, beszélni és hallani. Szerencsémre ezeket akkor még nem tudtam, amikor az első tulajdonosomhoz kerültem: egy lányhoz. Születésnapjára kapott, örült nekem egy ideig, aztán megpróbált tönkretenni, mert megunt. Kegyetlen volt, folyton-folyvást dobált, állandóan földhöz vágott, ha ideges volt. Végül, mikor rájött, hogy belül a leggyengébb a szövetem, ott vagdosott. Az egyik nap már majdnem sikerült kilyukasztania a vásznam, de ekkor a testvérehez kerültem, pontosabban a szobája sarkába. Nem emlékszem, hogy addig láttam volna az eseményeket, inkább csak tudtam. Viszont ezen az új helyen elkezdtem látni, még hozzá 360 fokban a szövetemmel. Ekkor még nem éreztem, csak megjelent a hallás és a látás az életemben. Sokáig gubbasztottam a sarokban, később áttettek a szekrénybe. Ott mérhetetlen kínokat éltem át. Elkezdtem félni a sötétben, unatkoztam és magányos voltam. Szerintem nem volt hideg, ugyanis nyári szünet lehetett, de mégis fáztam és vacogtam. Később szeptember következett, hisz hallottam a szekrényben az iskola szót. Nem sokkal ezután kivett a fiú a szekrényből. Amikor először megnézett belülről, meglepődött, majd alaposan leszidta a nővérét. A vita után megtisztított, majd elvitt egy varrónőhöz, aki megjavított. Folytatódott a sulis, a tél is beköszöntött, de már a hidegben sem fáztam. Ehelyett dühített valami, szinte fel tudtam volna robbanni: a fiú csak otthon beszélgetett, nevetett és szomorkodott. Láttam rajta, hogy magányos, akárcsak én voltam korábban a szekrényben. Igaz, velem voltak a szekrényben a kabátok, de nem tudtam megszólítani őket. Akárcsak a fiú társait. Nem tudtam tovább nézni.

- Mi újság veled? – kérdeztem tőle egy nap az iskolában. Naivan tettem föl a kérdést. Egy ideig nem is kaptam választ, aztán még egyszer megkérdeztem.

- Most vagy képzelődöm, vagy megbolondultam. Na, nem baj. - tette hozzá közönnel, majd így folytatta:

- Helló, a nevem Itami. Semmi különös, csak reggel megütöttem a lábam és fáj. Nem tudom, hát te ki vagy? Veled mi újság? - kérdezte Itami.

- Hát Izsák vagyok - mondtam

- Ki? Milyen Izsák? - kérdezte Itami.

- Nem az a nevem, csak egy szóvicc volt, a táská vagyok. Visszatérve velem sincs semmi. - jelentettem ki.

Folytattuk a beszélgetést, és amikor elment mellettünk valaki, az egyáltalán nem zavart minket. Belegondolva, biztos örültek nézték Itamit, hogy magában beszél, de ez senkit sem érdekelt. Néhány hónap múlva már meg se kellett szólalnia, hallottam a gondolatait. Már



abban az évben teljesen megismertük egymást. Nem lettünk se testvérek, se barátok, csak haverok. Mindenről beszélgetünk, komoly és komolytalan témáról, vagy csak bohóckodtunk.

Teltek az évek. Itami már nem csak velem állt szóba, de ez nem volt meglepő számomra. Mivel én se vagyok túl szószátyár, ezért egyáltalán nem lettem féltékeny. Egymással azért még rengeteget beszélgettünk egy ideig, szép lassan azonban rongyosabbá és lényegtelenebbé váltam számára. Aztán jött az aktatáska, és újra a sarokba kerültem. Igaz, már nem egy utált, megunt tárgyként. Itami mindig mindent őrizgetett, engem is. Ekkor jöttem rá valamire. Arra, hogy ő előbb-utóbb így is, úgy is szóba állt volna az emberekkel. Szóval nem én segítettem rajta, hanem ő volt a „táska társa”.



Kóródi Petra: Nélküled

Nélküled az élet
Olyan szenvedés, melyben
Hiába érzem
Melengető ölelésed:
Legbelül ugyanúgy vérzek.
Tudom: jön egy
Új kezdet, ahol te
Már nem vagy részem.

Kóródi Petra: Idő

Rád gondolok.
Emlékképed fel-felvillan
Mikor zenét hallgatok.

Hiányod könnyekké válik szememben,
Néha mosolygok vidám dolgainkon.

Múlton nem változtathatok;
Jelenben elérhetetlen vagy;
Jövőben csak reménykedek.



Moravszi Gréta: Esőfelhők

Az esőfelhők el fognak menni.
Reménytelenül nehéz élni.
A kis felhők távolodnak,
Épp szomorkodni nem szabad.



Mosolyogsz kínodban,
Nevetsz bánatosan.
Hát, hiába mondtam neked:
„Sayori, a felhők elmennek!”

Te nem hittél nekem.
A halált választottad helyettem.
Csak az járt a fejedben:
Az esőfelhők nem mennek el.



Városi, megyei, országos verseny eredményeink

XIII. Országos AJTP Röplabda Torna – Kaposvár (2019. április 12-14.)

7. hely: Fodor Barbara, Fodor Boglárka, Kenyeres Bernadett, Hegyi Zsanett, Kóródi Petra, Ronyecz Barbara

Országos AJTP Ady100 Irodalmi Verseny – Kaposvár (2019. április 12-14.)

5. hely: Bártfai Petra, Bíró Kitti, Fehér Kitti, Gál Laura Ada,
6. hely: Balogh Kinga, Balogh Martina, Hujber Patrícia, Domján Alexandra

Országos AJTP Informatika Verseny – Kaposvár (2019. április 12-14.)

2. hely: Czigány Viktória, Kovács Róbert Adrián

Mentovics Ferenc Országos Középiskolai Szavalóverseny – Veszprém (2019. március)

1.hely: Hernáczki Vivien

„Hétköznapi Európa – 2019” c. Országos Közismereti - Történelmi Verseny – Székesfehérvár, Tarsoly Ifjúságért Egyesület (2019. március 23.)

6. hely: Fehér Kitti, Gál Laura Ada, Rácz Sándor, Kovács Róbert Adrián

Országos AJTP Vállalkozói Verseny

3. hely: Hegyi Zsanett, Kóródi Petra, Molnár István, Sebők Attila



Országos Retorikai verseny – Regionális döntő, Édes anyanyelvünk nyelvhasználati verseny

Pap Károly

Kecskemét Fringe Fesztivál

Rábai Melinda

Arany Dániel matematika verseny

2. hely: Sebők Attila, Vígh Adrienn, Stoica-Bodor Sára

AJTP matematika verseny

9. évfolyam: Kovács Róbert 15-18. helyezés

10. évfolyam: Kovács Annamária 10-11. helyezés

11. évfolyam: Kóródi Petra: 19. helyezés

12. évfolyam: Pádár Tamás 3. helyezés

A Magyarországi Serdülő és Ifjúsági Csapatbajnokságon bajnoki címre vezette a Szolnoki Sportcentrum Sportiskola gerelyhajító csapatát

Gulyás Johanna

Városi Diákolimpia 1. hely

Megyei Diákolimpia 3. hely csapatban

Kása Kitti

Teremfoci Diákolimpia városi I. helyezés, Teremfoci Diákolimpia megyei I. helyezés

Perlaki Gergő

Foci városi I. helyezés, Foci megyei I. helyezés

Földi Gergő

Foci városi I. helyezés

Borsos Dominik György

Vívás Négyévszak Kupa III. helyezés, Négyévszak Kupa V. helyezés, Olimpici Nemzetközi Verseny VIII. helyezés

Csomor Alexa

Bacsó Nándor Megyei Földrajz Verseny II. helyezés

Sipos Sarolta

Megavers 11. 2. helyezett

Szirtes Dávid

Finnugor Baráti Társaság által szervezett művészeti vetélkedő, hangszeres zene kategória 1. hely

Homok Mercédesz

Gratulálunk minden verseny résztvevőnek!



Ballagás 2019.

Szeretettel búcsúzunk! ☺

Csoportvezetők:

Nagy Orsolya, Tóthné Mészáros Ágnes

Aradi Boglárka

Botos Kitti

Burai Ádám

Fehér Viktória

György Bianka Tünde

Horváth Zita

Kis Henrietta

Mészáros Ildikó

Kóródi Kristóf

Mezei Anna Mária

Miklavicz Zsolt

Molnár Csenge

Molnár Evelin

Nix Viktória

Tar Ivett

Balogh Menyhért

Ignác Kata Sára

Kovács Evelin

Lenge Anna

Márki Réka

Szilágyi Nóra

Angyal Laura

Huzina Anna Ráhel

Máté Brigitta Cintia

Kecskés Violetta

Budai Kitti Barbara

Demény Cintia Klaudia

Donkó Daniella

Jákó Lilla

Mága Ágnes

Mező Viktória

Miriszlai Beatrix Mónika

Molnár Krisztina

Nagy Boglárka

Négyesi Nikolett

Pálmai Anett

Rábai Adrienn

Tóth Vanda

Árpás János

Bognár Donát

Bársony Tibor

Földi Attila

Jobbágy Sándor

Makai János

Nagy Szilárd

Pádár Tamás



